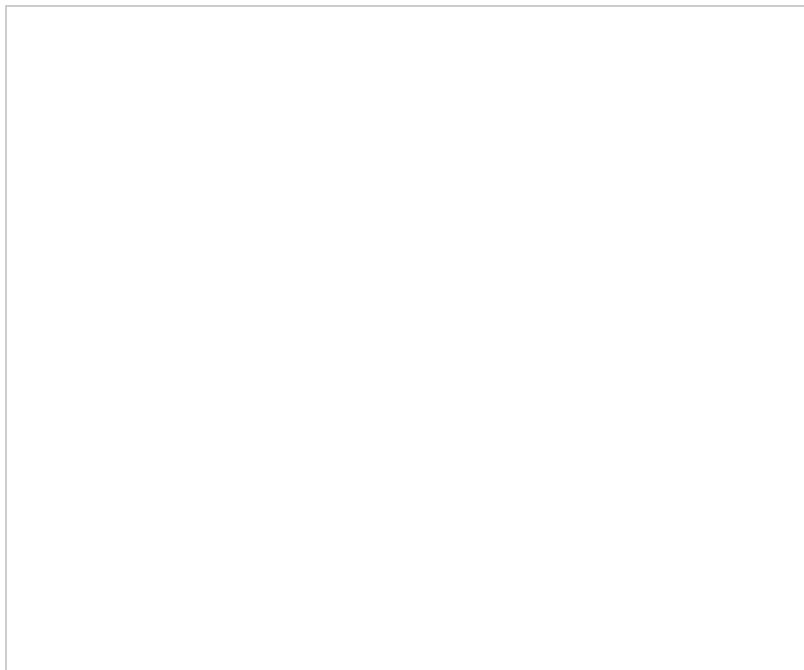

Ateneumin laaja kokoelmanäyttely esittelee Suomen taiteen tarinan!

19.3.2016 14.23

Suomen taiteen tarina on Kansallisgallerian 35 000 kokoelmateoksesta valittu mittava valikoima, joka käsittää 322 teosta. Sen kautta kerrotaan Suomen taiteen kehityskulku vuodesta 1809 aina 1940-luvulle saakka.

Ateneumin taidemuseossa on maan vanhin ja laajin taidekokoelma. Se kertoo paitsi Suomen taiteen tarinan, myös suomalaisen taidekentän rakentumisesta. Tarina on taltiointun teoshankintoina, dokumentteina, muistitietona ja kertomuksina. Näyttelyssä on lähes kaikki maamme rakastetuimmat klassikot, jotka esitetään uudessa valossa. Näyttely tekee uusia rinnastuksia ja nostaa esiin teoksia, joita ei ole esitetty pitkään aikoihin. Myös laaja arkistokokoelma nostetaan keskeiseen asemaan. Samalla Suomen taiteen tarina kytetään taiteen kansainväliseen kehitykseen ja yhteiskunnallisiin tapahtumiin.

Näyttelyn arkkitehtuuri

on aivan erilaista kuin mihin Ateneumissa on aikaisemmin totuttu. Sen on suunnitellut hollantilainen näyttelyarkkitehtuuriguru Marcel Schmalgemeijer yhdessä tilagrafiikasta vastaavan työparinsa Mariëlle Tolenaarin kanssa.

Näyttelyn jokainen huone on erilainen värimaailmasta ja ripustuksesta alkaen ja mihin tahansa tilaan voi mennä miten huvittaa. Jokaisessa huoneessa teoksen tuntuvat olevan loogisessa yhteydessään.

Taiteen kertomus alkaa Alexander Lauréuksen maalauksesta Tulipalo yöllä talonpoikaistalossa (1809). Kaaren toisessa päässä räiskyvät uuden aikakauden tunnuskuvat, 1960-luvun lopun ja 1970-luvun alun taide.

Väliin mahtuu monia klassikoita kuten Albert Edelfeltin Kuningatar Blanka (1877), Helene Schjerfbeckin Toipilas (1888) ja Hugo Simbergin Haavoittunut enkeli (1903), jotka kuuluvat kokoelman rakastetuimpiin teoksiin. Joka vuosi kokoelma karttuu ostoin ja lahjoituksin, jotka täydentävät ja rikastavat kertomusta Suomen taiteesta. Hugo Simbergin tuotannon kannalta keskeisen maalauksen Iltaa kohti (1913) hankinta vuonna 2015 on tästä hyvä ja iloa tuottava esimerkki.

Pääsalissa kohtaavat esimerkiksi

Eero Järnefeltin Kaski (1893) ja **Edvard Munchin** Kylpeviä miehiä (1907–08) sekä kauan yleisön ulottumattomissa olleet mestariteokset kuten **Anders Zornin** Kylpeviä tyttöjä ulkosalla (1890) ja **Ilja Repinin** Natalia Nordmannin muotokuva (1900). Osassa näyttelystä on tiheä salonkiripustus samaan tapaan kuin Ateneumissa yli 100 vuotta sitten.

Näyttelytyöryhmään ovat kuuluneet museonjohtaja **Susanna Petersson**, intendentti **Timo Huusko**, amanuenssi **Anu Utriainen**, erikoistutkija **Erkki Anttonen**, arkisto- ja kirjastopäällikkö **Hanna-Leena Paloposki** ja kokoelmanhallintajohtaja **Riitta Ojanperä**.

Elämyksellisestä näyttelyarkkitehtuurista vastaa hollantilainen **Marcel Schmalgemeijer** ja tilagrafiikasta **Mariëlle Tolenaar**.

Kokoelmanäyttely avaa kävijälle

myös taiteilijoiden elämää. Esillä on kokonainen huoneellinen taiteilijoiden kirjeitä, junalippuja ja kuitteja, jotka kertovat teosten synnystä, matkoista ja kansainvälisistä vaikutteista, kohdatuista ihmisistä.

Multimediaesitys Schjerfbeckin

paperipohjaisista teoksista on osana näyttelyä. Japanilaisen Dai Nippon Printing -yhtiön multimediaesitys mahdollistaa kävijöille kosketusnäyttötaulun avulla tutustumisen **Helene Schjerfbeckin** paperipohjaisiin teoksiin kuten akvarelleihin, piirustuksiin ja grafiikan töihin, jotka ovat herkkiä valolle, ja voivat siksi olla vain harvoin esillä näyttelyissä.

Näyttelykirjassa huippukirjailijoiden novelleja ja asiantuntija-artikkeleita

Näyttelyn yhteydessä julkaistaan Suomen taiteen tarina -kirja, jossa 16 asiantuntija-artikkelia johdattavat lukijansa näyttelyn teemoihin. Lisäksi kirjassa julkaistaan viisi kokoelmaan pohjaavaa novellia.

Niiden kirjoittajat ovat **Riikka Ala-Harja**, **Juha Itkonen**, **Heidi Köngäs**, **Sirpa Kähkönen** ja **Matti Rönkä**. Kirja ilmestyy suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi ja sen ovat kustantaneet Ateneum/Kansallisgalleria ja Hatje&Cant.

Perjantaina avautunut kokonaisuus alkaa Venäjän suuriruhtinaskunnan ajasta ja jatkaa tarinaa 1940-luvulle asti. Seuraavat kaksi vuosikymmentä näyttävät kesällä, kun Rodin-näyttely tekee tilaa Ateneumin omalle kokoelmalle.

